

הנחיות לכתיבת עבודה סמינריונית

ההנחיות שלהלן הן כלליות בלבד. להנחיות מפורטות ופרטניות מעבר להן או בשונה מהן (בהתאם לדרישות המרצה בקורס), יש לפנות ישירות למרצה ולתאם מולו/ה נושא, ראשי פרקים וביבליוגרפיה.

בחירת נושא לעבודה

נושא העבודה צריך להיות מוגדר ותחום מבחינת היקף היריעה, בהתאמה לנושא ולשאלה הנחקרת בעבודה. נושא העבודה יבוא לידי ביטוי בכותרת שתיתן לה על גבי עמוד השער של העבודה. תכלית העבודה היא ניסוח טענה מרכזית כמענה לשאלה או בעיה שעולה לדיון. עבודה מסוג זה לא יכולה להיות עוד טריוויה ידועה לכל שנשענת על סיכום חסר השראה של מקורות ידע, כי אם תוצר של מאמץ אינטלקטואלי, כלומר של חשיבה מאומצת אינדיבידואלית על הנושא.

- ▶ שלב א': בחירת נושא ותיחומו בגבולות ברורים שישמרו לאורך כל הדרך.
 - ▶ שלב ב': הגדרת שאלה או בעיה שעולה לדיון במסגרת העניין הנחקר (היבט, מושג, מתח, דילמה, סתירה, קושי רעיוני וכו') וניסוח ראשוני של טענה מרכזית שלך כמענה או תגובה אישית לשאלה/בעיה. אינך חייב/ת לייצר טענת תזה מקורית משלך; באפשרותך לאמץ טענה או עמדה קיימת ולנמק את בחירתך בה כמענה הראוי או הנכון ביותר, למיטב הבנתך ושיפוטך, לאותה סוגייה.
 - ▶ שלב ג': בחירה של ביבליוגרפיה ראשונית, הכוללת עד 10 מקורות שונים. הבחירה במקורות תתבצע בהתאם לאופי הדיון ומטרתו וכן בהתאם לגבולות הידועים שלו. הרשימה תכלול בראש וראשונה מקורות אקדמיים אך אפשרי לשלב בה גם מקורות לא-אקדמיים כל עוד ניתן לספק מידע מלא ושלים אודותם (שם מחבר/ת או יוצר/ת, שנה, מקום פרסום, וכו').
 - ▶ שלב ד': קריאה ראשונית של המקורות במטרה לבנות ראשי פרקים מפורטים – כלומר תיאור של נושא הפרק וציון הטקסט/ים שאליהם מתייחס או עליהם נשען הדיון בפרק.
- הפרקים ינבעו מתוך נושא המחקר ושאלת המחקר. כל פרק יהווה תת-נושא של הנושא המרכזי, ועליו יהיה להצביע על שילוב מקורות ראשוניים ומקורות משניים בתוכו. כל פרק יבנה ממבוא, גוף וסיכום פנימיים לו. סיכום כל פרק יכיל התייחסות ישירה אל שאלת המחקר ואל הטענה המרכזית. התלמיד כולו יוביל לביסוס הטענה שהועלתה במבוא. הפרק המסכם יציג את התובנות העיקריות שהושגו ואת מסקנות הדיון.

מבנה עבודה

- ▶ דף שער: ובו ציון שם המוסד ושם מסלול הלימוד, שם העבודה, שם הקורס והמנחה האקדמי, שם הסטודנט/ית המגישה/ה ותאריך ההגשה.
- ▶ תוכן עניינים בעמוד נפרד ועוקב, הכולל ציון מספרי העמודים של כל פרק ושל הרשימה הביבליוגרפית.
- ▶ מבוא: הצגה של נושא הדיון (רקע, דעות מקובלות, ידע קיים וכיו"ב), של השאלה/בעיה לדיון ושל הטענה המרכזית שהעבודה נועדה לבסס, הסבר של המניע האקדמי לעיסוק בשאלה (מדוע זה חשוב/מעניין/נחוץ/בעייתי), תיאור תמציתי של חלקי העבודה ואופי המקורות העיקריים שישמשו את היום לכל אורכו (בצורת פרוזה, לא בנוסח של ציון בבליוגרפי).
- ▶ פרקי גוף העבודה: בין 3-5 פרקים המובילים זה לזה באורח הגיוני, על-פי התפתחות הדיון בשאלה ובטענה שעליך לבסס במהלך העבודה, וכפי שהוגדרו והוצגו במבוא. קביעת הפרקים אינה יכולה להיעשות באופן שרירותי כי אם צריכה להצביע על ההגיון הפנימי של מהלך הדיון שלך. כותרות הפרקים צריכות לשקף את תוכנם באופן מבוהק וברור.
- ▶ סיכום: הפרק המסכם יציג את התובנות העיקריות של סך הפרקים ואת המסקנות הנובעות מהן ויקשור מסקנות אלה לטענה המרכזית שלשמה, למעשה, התנהל הדיון. הסיכום יצביע על ההיבטים החשובים של העבודה מבחינת הכותב/ת וידגיש את התרומה או החשיבות של ניהול דיון מעין זה.
- ▶ רשימה ביבליוגרפית: רשימה של מקורות הקריאה (ספרים, מאמרים, אתרים, מקורות מידע אלקטרוניים וכיו"ב) בסדר אלפא-בתי עברי (לפי שם משפחה של מחבר/ת), ורק לאחריו בסדר אלפא-בתי אנגלי או זר אחר (לפי שם משפחה מחבר/ת).

אופן ההגשה

- ▶ גופן דויד או אריאל בפונט 12 וברוח כפול, ללא הדגשות טקסט מכל סוג שהוא (להוציא הדגשות שקיימות במקור בתוך ציטוט/מובאה או כותרות).
- ▶ לשון העבודה – עברית תקנית וטובה (כללי תחביר ודקדוק), שימוש נכון בביטויים ומטבעות לשון, הקפדה על תעתיק מדויק ונכון של מילים וביטויים בלעז.
- ▶ המשפטים – קצרים ומנוסחים היטב.
- ▶ הפסקאות – מגובשות וקוהרנטיות, כאשר שורה ריקה מפרידה בין פסקה לפסקה או בלא שורה ריקה אך עם הזחה של השורה הראשונה בכל פסקה.
- ▶ כותרות הפרקים יצוינו באותיות א', ב', ג', וכה הלאה. הכותרות תהיינה כתובות בכתב מודגש ומוגדל, ללא קו תחתון.
- ▶ כותרות משנה בתוך כל אחד מהפרקים תמוספרנה במספרים 1, 2, 3 וכה הלאה, ללא מספרי משנה (נוסח 1.1.1 או 1.2.1 ודומיו). כותרות המשנה תהיינה בפונט 12 כמו שאר הטקסט הרציף (אפשר באות מודגשת).
- ▶ שיטת הרישום של הערות או מראי מקום מקוצרים בגוף הטקסט ורשימת מקורות חיבת להיות אקדמית ואחידה לאורך כל העבודה (APA או MLA).

קוד אתי בכתיבה אקדמית

- ▶ יושר אינטלקטואלי: כל פיסת מידע, כל טענה או טיעון שאינם מקוריים שלך, או אזכור של מקור המופיעים בעבודה מחייבים הפניה למראה מקום מדויק, שיצוין גם ברשימה הביבליוגרפית בסוף העבודה. רצוי להבהיר לקורא/ת מתי את/ה הדובר/ת הישיר במיוחד כשאת/ה מעלה טענות מקוריות או אישיות שלך ("לטענתני"; "לדעתני"; "למיטב הבנתני"; "דומני ש", וכו').
- ▶ מקוריות: כל עבודה היא יצירה אישית ומקורית של הכותב/ת. אין לכתוב או להגיש עבודות במשותף. עבודה שתישא סממני זהות וחפיפה לעבודה אחרת – תיפסל.

היקף העבודה

בין 15 ל-25 עמודים, כולל הערות שוליים ורשימה ביבליוגרפית.